

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดหนองบัวลำภู

ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2568

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
NATIONAL STATISTICAL OFFICE
MINISTRY OF DIGITAL ECONOMY AND SOCIETY

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดหนองบัวลำภู
ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2568

สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง	สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู อาคารศาลากลางจังหวัด ชั้น 2 ถนนหนองบัวลำภู - เลย ตำบลลำภู อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0 4231 6736 โทรสาร 0 4231 6737 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_nblamphu@nso.mail.go.th
หน่วยงานที่เผยแพร่	กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ฯ อาคาร C ชั้น 5 -11 ซอยแจ้งวัฒนะ 7 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กทม. 10210 โทรศัพท์ 0 2141 7498 โทรสาร 0 2143 8132 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th
ปีที่เผยแพร่	2568
จัดพิมพ์โดย	สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

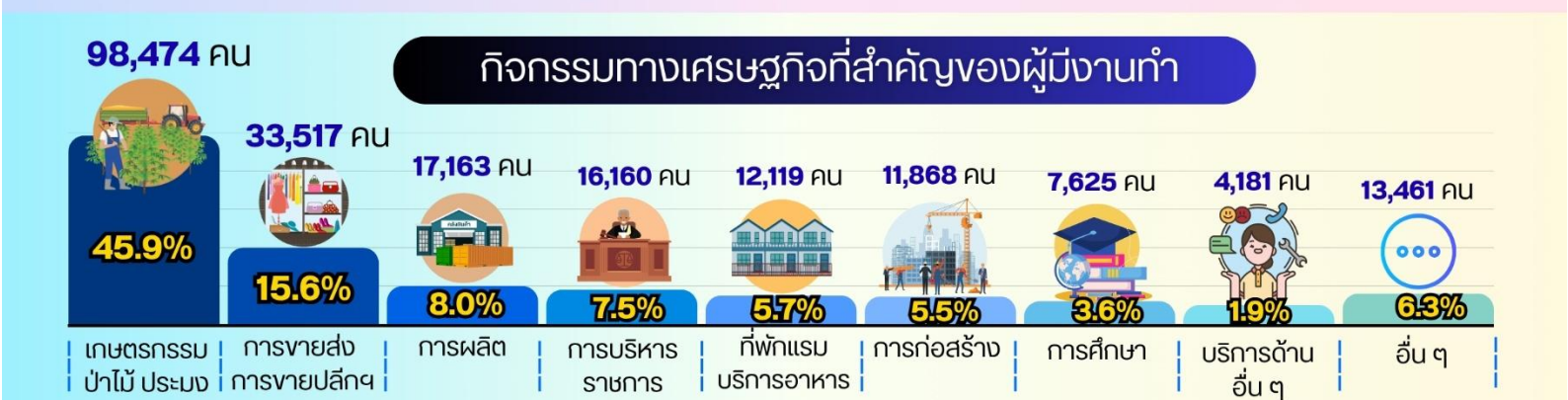
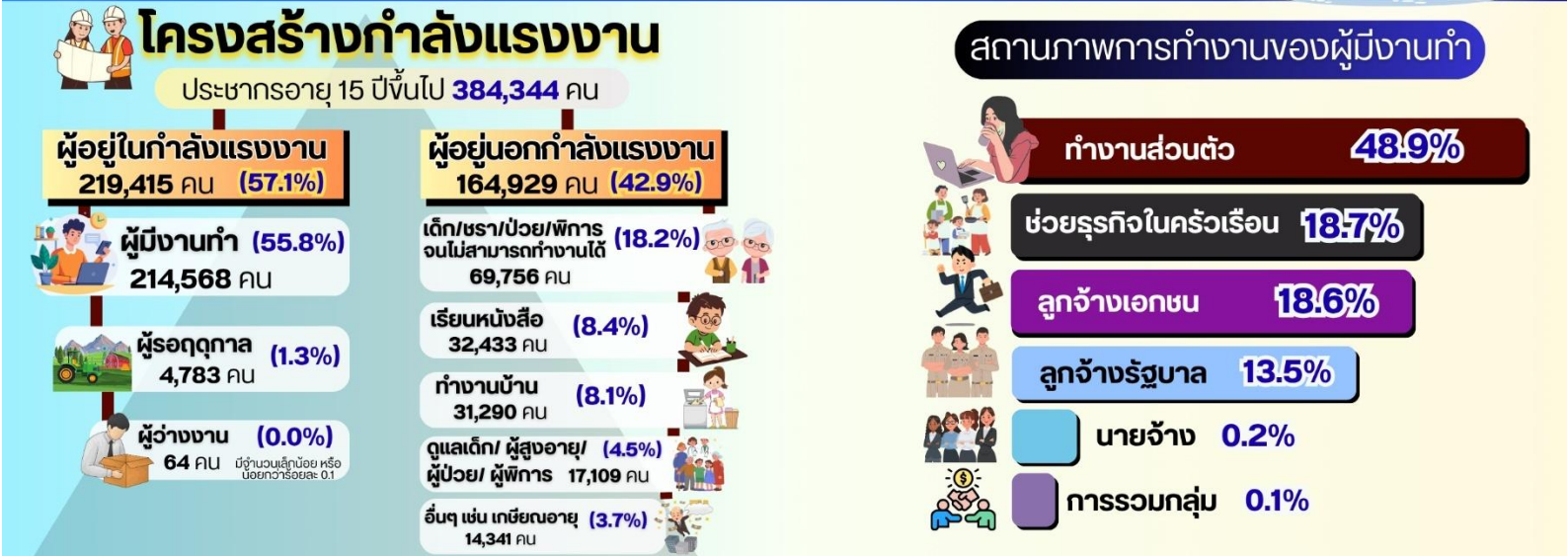
คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูกาลเกษตรระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูกาลเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 – 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 – 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส นอกจากนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ขยายขนาดตัวอย่างเพื่อสนองความต้องการใช้และนำเสนอข้อมูลเป็นระดับจังหวัด

สำหรับการสำรวจตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายเดือน แล้วเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ และปรับเขตการปกครองจากเดิมสุขาภิบาลเป็นในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 ได้ดำเนินการสำรวจในเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2568 เพื่อเป็นการติดตามสถานะการจ้างงานเกี่ยวกับจำนวนผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตในจังหวัด ในการนี้สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่ดูแลด้านแรงงาน ตลอดจนผู้สนใจข้อมูลด้านแรงงาน

สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568

จังหวัดหนองบัวลำภู ได้สำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 เพื่อให้ทราบถึงภาวะการทำงานและการว่างงานของประชากร ผลการสำรวจพบว่า มีจำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทั้งสิ้น 384,344 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 219,415 คน (ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 214,568 คน ผู้ว่างงาน 64 คน และผู้รอฤดูกาล 4,783 คน) และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน 164,929 คน (ประกอบด้วย เด็ก คนชรา คนป่วยหรือพิการจนทำงานไม่ได้ 69,756 คน ผู้เรียนหนังสือ 32,433 คน ผู้ทำงานบ้าน 31,290 คน ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย หรือผู้พิการ 17,109 คน และอื่นๆ 14,341 คน)

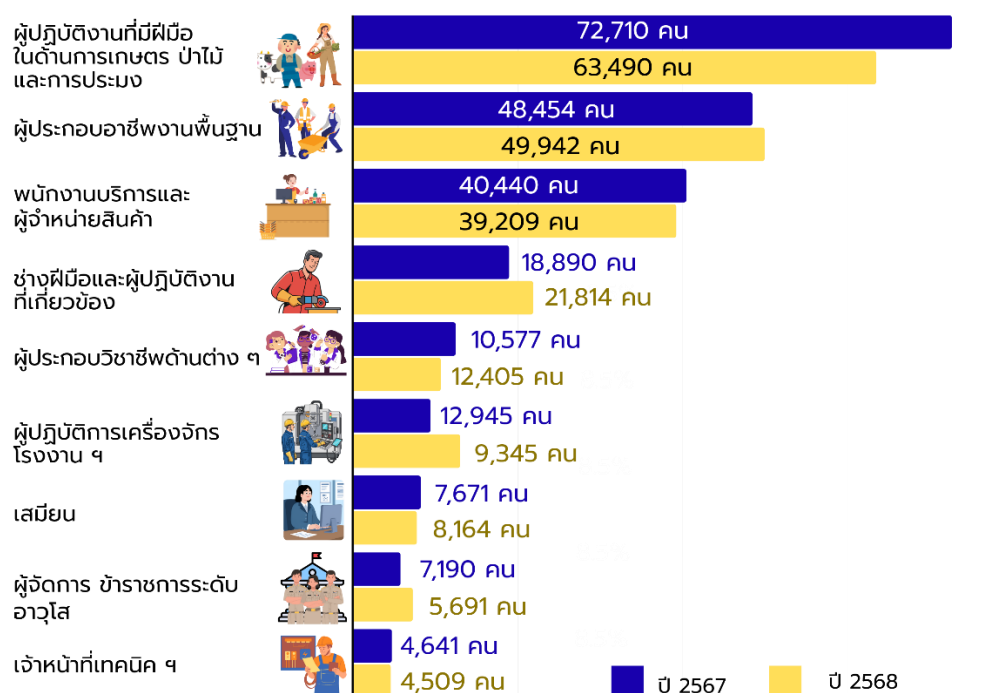
แผนผัง การจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568

1. อาชีพ

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2567 พบว่า อาชีพที่ผู้มีงานทำลดลง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ เสมียน และเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ส่วนอาชีพที่ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ และผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย (แผนภูมิ 1)

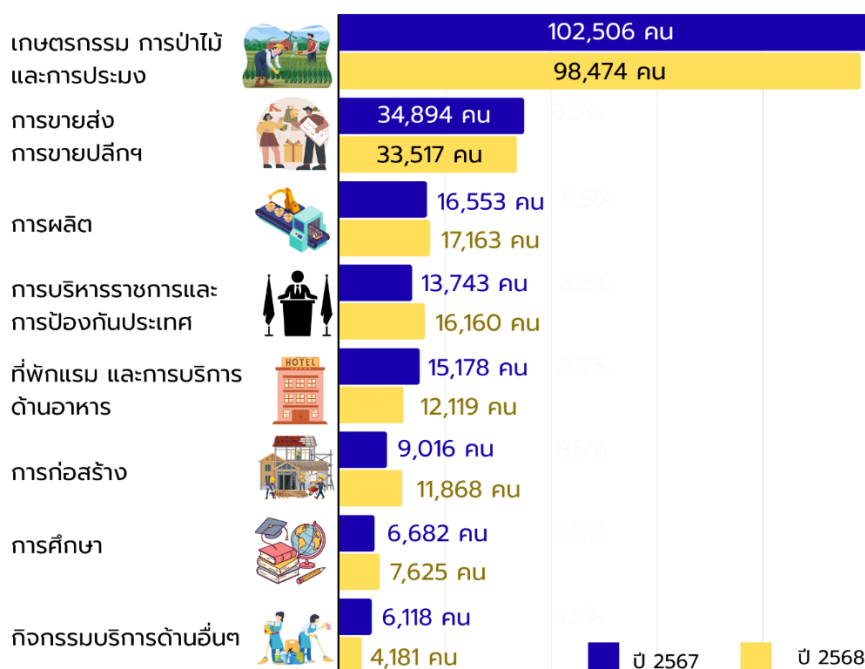
แผนภูมิ 1 ผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568

2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2567 พบว่า จำนวนผู้มีงานทำลดลง 8,950 คน หรือลดลงร้อยละ 4.0 (จาก 223,518 คน เป็น 214,568 คน) โดยนอกภาคการเกษตรกรรมลดลง 4,919 คน (จาก 121,013 คน เป็น 116,094 คน) ซึ่งกิจกรรมที่ลดลง ได้แก่ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ส่วนกิจกรรมที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ การก่อสร้าง การบริหารราชการ การศึกษา เป็นต้น สำหรับภาคการเกษตรกรรมมีจำนวนลดลง 4,032 คน (จาก 102,506 คน เป็น 98,474 คน) (แผนภูมิ 2)

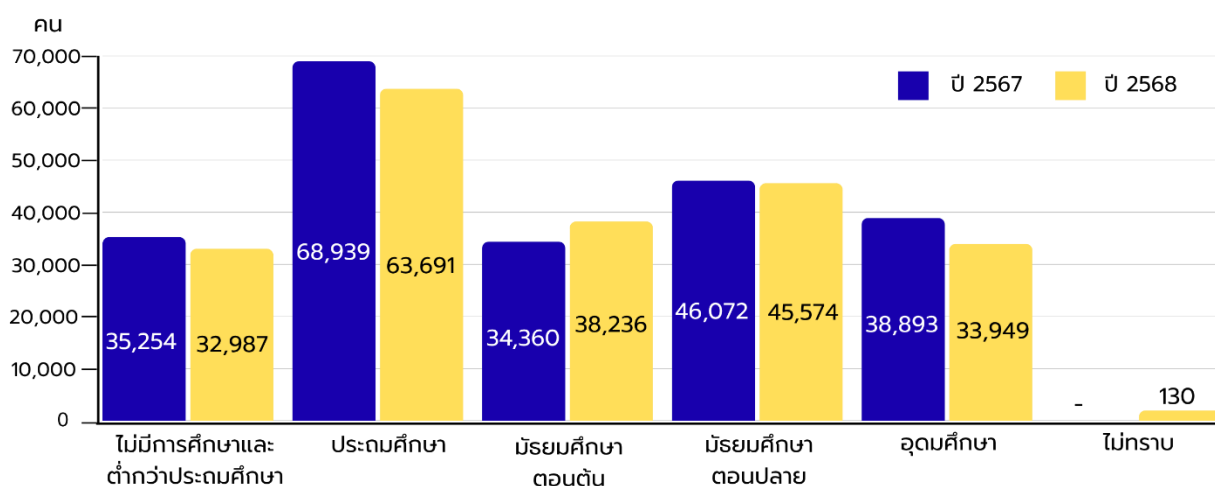
แผนภูมิ 2 ผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568

3. การศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำตามระดับการศึกษาที่สำเร็จกับไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 พบว่า จำนวนผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษาลดลง 2,267 คน ระดับประถมศึกษาลดลง 5,248 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลดลง 498 คน และระดับอุดมศึกษาลดลง 4,944 คน ส่วนผู้มีงานทำที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนเพิ่มขึ้น 3,876 คน (แผนภูมิ 3)

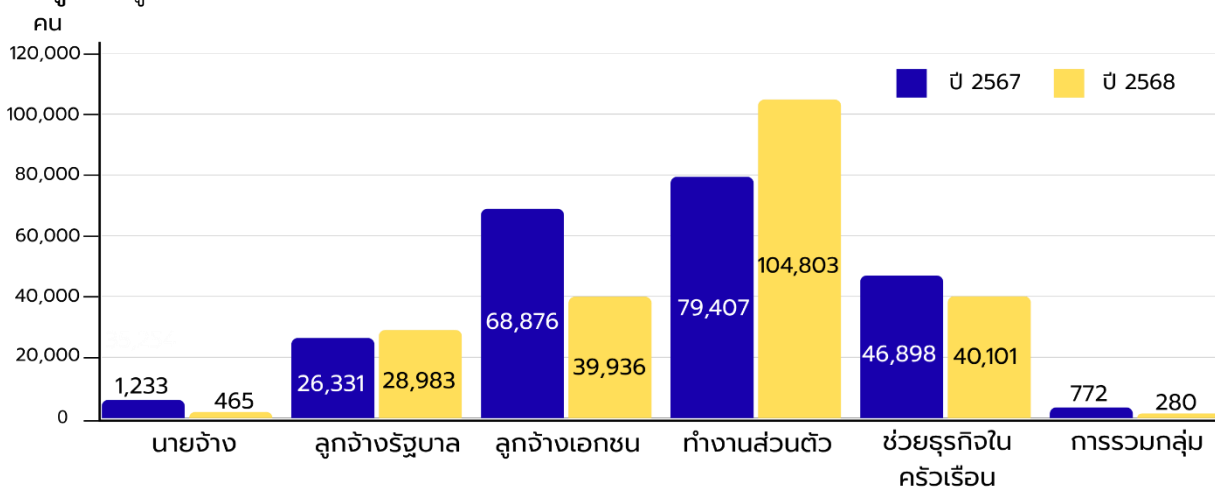
แผนภูมิ 3 ผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568

4. สถานภาพการทำงาน

เมื่อเปรียบเทียบผู้มีงานทำในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีอาชีพทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง โดยสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ได้แก่ ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้างเพิ่มขึ้น 25,396 คน และลูกจ้างรัฐบาลเพิ่มขึ้น 2,652 คน ส่วนสถานภาพของผู้มีงานทำที่มีจำนวนลดลง ได้แก่ ลูกจ้างเอกชนลดลง 28,940 คน ช่วยธุรกิจครัวเรือนลดลง 6,797 คน นายจ้างลดลง 768 คน และการรวมกลุ่มลดลง 492 คน (แผนภูมิ 4)

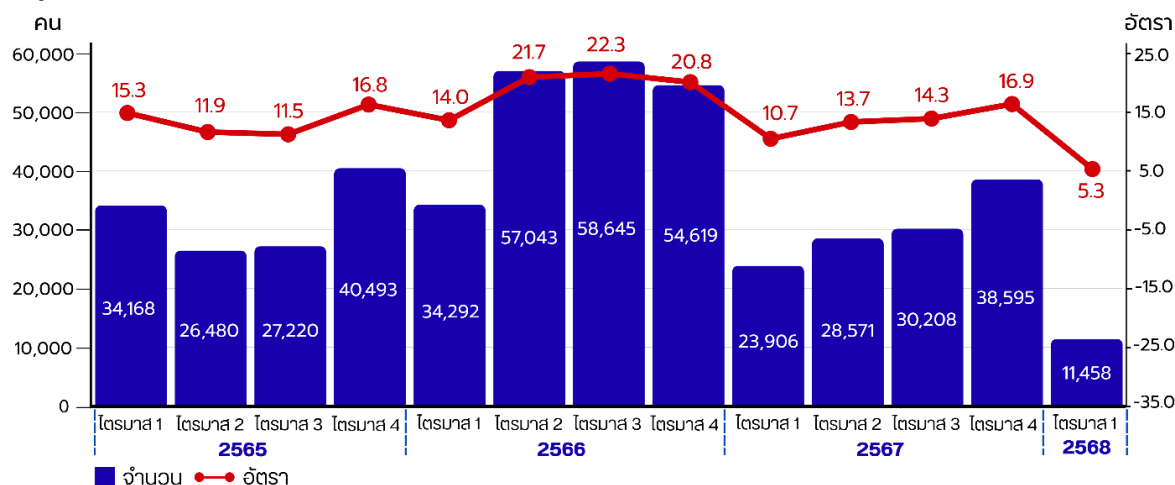
แผนภูมิ 4 ผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568

5. การทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน

หากพิจารณาการทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงานหรือการทำงานไม่เต็มเวลา (ผู้ทำงาน 1 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งมีเวลาเหลือพอและต้องการทำงานเพิ่ม) ผู้ที่ทำงานในกลุ่มนี้ แม้จะเป็นผู้ทำงานแต่เป็นการทำงานที่ไม่เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากแรงงานกลุ่มนี้ยังมีเวลามากพอที่จะสามารถทำงานเพิ่มได้อีก โดยในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 มีจำนวน 11,458 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.3 ของผู้มีงานทำ และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 พบว่า มีจำนวนผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงานลดลงจาก 23,906 คน เป็น 11,458 คน (แผนภูมิ 5)

แผนภูมิ 5 การทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน รายไตรมาส พ.ศ. 2565 – 2568

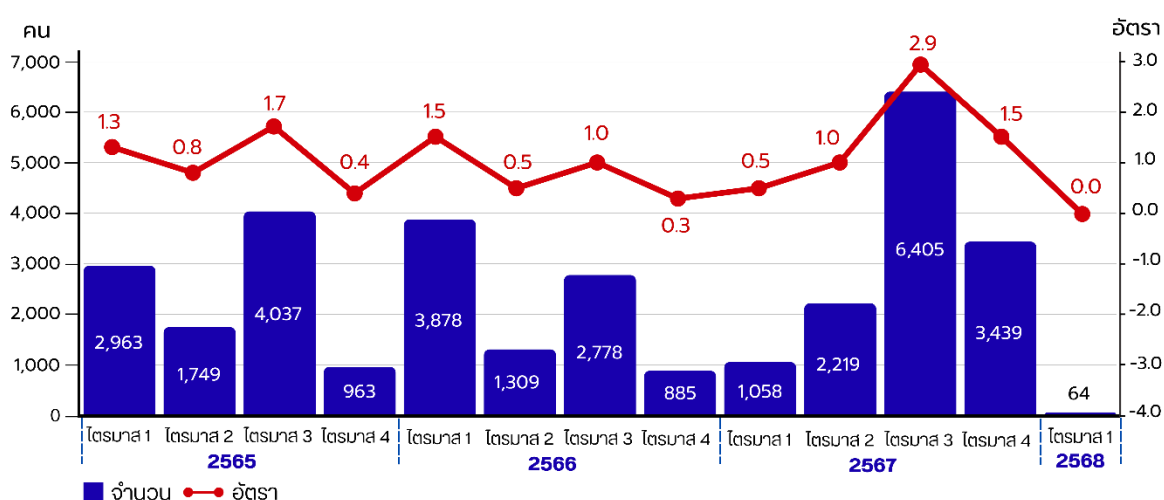

หมายเหตุ : อัตราผู้ทำงานต่ำกว่าระดับ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ 1-34 ชั่วโมง/สัปดาห์และต้องการทำงานเพิ่ม} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$

6. การว่างงาน

สำหรับจำนวนผู้ว่างงานในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 มีจำนวนทั้งสิ้น 64 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.0 (ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1) ของกำลังแรงงานรวม เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 ผู้ว่างงานมีจำนวนลดลง 994 คน (จาก 1,058 คน เป็น 64 คน) (แผนภูมิ 6)

แผนภูมิ 6 การว่างงาน รายไตรมาส พ.ศ. 2565 – 2568

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{จำนวนกำลังแรงงานรวม}}$

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	iii
Infographic	v
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	vii
สารบัญแผนภูมิ	xiii
สารบัญตาราง	xv
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
1.2 แนวคิดหรือข้อกำหนด	1
1.3 วัตถุประสงค์	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ระเบียบวิธีสถิติ	3
2.1 คัมรวม	3
2.2 เวลาอ้างอิง	3
2.3 คำนินยาม	3
2.4 แผนแบบการเลือกตัวอย่าง	6
2.5 รายการข้อมูล	7
2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	7
2.7 การประมวลผลข้อมูล	7
2.8 ข้อจำกัดของข้อมูลสถิติ	7
บทที่ 3 สรุปผลการสำรวจ	8
3.1 ลักษณะของกำลังแรงงาน	8
3.2 กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ	9
1) อาชีพ	9
2) กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	10
3) สถานภาพการทำงาน	11
4) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
5) การศึกษา	13
6) การว่างงาน	14
ภาคผนวก	15
ตารางสถิติ	17

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1 ผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568	viii
แผนภูมิ 2 ผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568	viii
แผนภูมิ 3 ผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568	ix
แผนภูมิ 4 ผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 กับ 2568	ix
แผนภูมิ 5 การทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน รายไตรมาส พ.ศ. 2565 - 2568	x
แผนภูมิ 6 การว่างงาน รายไตรมาส พ.ศ. 2565 - 2568	x
แผนภูมิ 7 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ	9
แผนภูมิ 8 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ	10
แผนภูมิ 9 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ	11
แผนภูมิ 10 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ	12
แผนภูมิ 11 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ	13

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ	8
ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ	9
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ	10
ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ	11
ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ	12
ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ	13
ตาราง ช จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบรวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น โดยเริ่มในรอบที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ และรอบที่ 3 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2537 เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้เสนอผลในระดับจังหวัดของผลการสำรวจทั้ง 4 รอบ

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้น ในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนและนำข้อมูล 3 เดือนรวมกัน เพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม ได้จัดทำ

สรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลในระดับภาคเท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่นำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไป เป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก มีการปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพอุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ การปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลที่นำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาลให้มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

1.2 แนวคิดหรือข้อกำหนด

แนวคิดการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรได้กำหนดมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การสหประชาชาติ (UN) ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้หลายครั้งตั้งแต่นรอบที่ 1 พ.ศ. 2526 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล ซึ่งมีการปรับปรุงมาตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

1.3 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานในระดับประเทศและจังหวัดต่างๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ ได้แก่

1) จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2) จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3) จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงการทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่นๆ ที่ได้รับการจ้างงาน

4) จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้นำมาใช้สำหรับการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงาน ดังนี้

1) ใช้ในการวางแผนพัฒนากำลังแรงงาน

1.1) ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวัดอุปทานของแรงงาน การเข้าสู่กำลังแรงงาน รวมไปถึงการเพิ่มของกระบวนการผลิต โดยการพัฒนา กำลังแรงงานที่ว่างงานหรือที่ยังทำงานต่ำกว่าระดับมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

1.2) เป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวางแผนและประเมินนโยบายของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจ้างงาน

1.3) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในแต่ละช่วงเวลาต่อเนื่องกัน สามารถชี้ให้เห็นทิศทางและแนวโน้ม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและภาวะการจ้างงาน

2) ใช้เป็นตัวชี้วัดภาวะทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค

2.1) เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อแสดงขนาดและโครงสร้างของกำลังแรงงานของประเทศ

2.2) เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่น จะสามารถนำไปใช้ใน

การประเมิน และวิเคราะห์ด้านนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศในระดับมหภาคได้

2.3) ข้อมูลในเรื่องอัตราการว่างงานทำใช้เป็นดัชนีวัดสมรรถภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

3) ด้านอื่นๆ

3.1) ใช้ประกอบในการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และโครงสร้างรายได้ของลูกจ้างในแต่ละสาขาอาชีพ

3.2) ใช้ในการวิเคราะห์วิจัยในด้านต่างๆ เช่น สามารถใช้ในการอธิบายความเจริญทางเศรษฐกิจในอดีตที่ผ่านมา การศึกษาทางด้านประชากรที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในด้านขนาด และองค์ประกอบของกำลังแรงงาน เป็นต้น

3.3) ใช้ในการประมาณการกำลังแรงงานเพื่อประโยชน์ในการวางแผนด้านเศรษฐกิจ และสังคม

บทที่ 2

ระเบียบวิธีสถิติ

2.1 คัมรวม

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลทุกครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

2.2 เวลาอ้างอิง

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ เช่น วันสัมภาษณ์ คือ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2567 “ ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ “ คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2567

2.3 คำนิยาม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี คำนิยามที่สำคัญๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

- **ผู้มีงานทำ** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำเป็นเงินสด หรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงาน หรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น **ผู้ที่ปกติมีงานประจำ**)

- 2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่นๆ หรือผลกำไรจากงาน หรือธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน

- 2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่นๆ หรือผลกำไรจากงาน หรือธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในธุรกิจ หรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือน หรือของสมาชิกในครัวเรือน

- **ผู้ว่างงาน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน แต่ได้หางานสมัครงานหรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน และได้หางานไม่ได้ทำงานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

- **กำลังแรงงานปัจจุบัน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

- **กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ หรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจ ซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของ หรือผู้ดำเนินการ

- **กำลังแรงงานรวม** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

- **ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน** หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. พักผ่อน
6. เกษียณการทำงาน
7. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ
8. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น ไม่สมัครใจทำงาน ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน ทำงานให้แก่องค์กร หรือสถาบันการกุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอย่างใด

- **งาน** หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงาน เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือนายจ้าง

- **อาชีพ** หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ ให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupations, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupations, 1988 (ISCO – 88)

- **อุตสาหกรรม** หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการ โดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC2009) ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทยโดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

- **สถานภาพการทำงาน** หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ที่ทำงานหรือธุรกิจแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. **นายจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง เพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. **ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง โดยลำพังผู้เดียวหรืออาจ

มีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วย เพื่อหวังผลกำไร หรือ ส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้างที่เป็นการจ้างบนพื้นฐานของความต่อเนื่อง เพื่อมาทำงานให้ในระหว่าง คาบเวลาอ้างอิง แต่สามารถจ้างลูกจ้างที่ไม่ใช่การ จ้างงานอย่างต่อเนื่องได้ แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือน หรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือ ค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นา เกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงาน โดยได้รับ ค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของบนพื้นฐานของความ ต่อเนื่อง

ลูกจ้าง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงาน ให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้าง ทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มา ร่วมกันทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเองและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความ เท่าเทียมกัน ในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่า เป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูป ของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993 (ICSE-93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Members of producers' cooperatives)

● **ชั่วโมงการทำงาน** หมายถึง จำนวนชั่วโมง ทำงานจริงทั้งหมดในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับ บุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงการทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่ง การสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำ ซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับจำนวน ชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

● **รายได้ของลูกจ้าง** หมายถึง รายได้ของผู้ที่ มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการ ทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทน อื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

● **ระยะเวลาของการหางานทำ** หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่ววันที่เริ่มหางานทำ จนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

● **คาบการแรงแ้งนับ** หมายถึง ระยะเวลาที่ พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือนตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 – 12 ของทุกเดือน

● **ประเภทของครัวเรือน** ครัวเรือนที่อยู่ใน ขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหารและ จัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกัน หรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกัน จัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ ร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็น เรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือน แพร เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือนซึ่ง ประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในที่อยู่ แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน หมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น ไม่อยู่ในคัมภีร์รวมของการสำรวจนี้

- **ระดับการศึกษาที่สำเร็จ** ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาดั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาดั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาดั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือวิชาชีพที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษา หรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรี อนุปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่า อนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี

7. การศึกษาอื่นๆ ได้แก่ หลักสูตรที่ไม่ได้วุฒิการศึกษา เช่น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การศึกษาปอเนาะ การศึกษาที่เทียบระดับไม่ได้ เช่น การศึกษาทางศาสนา อิสลามศึกษา แผนกวิชาศาสนาอิสลาม และเรียนแต่ไม่ทราบระดับการศึกษา

2.4 แผนแบบการเลือกตัวอย่าง

แผนแบบการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two – Stage Sampling โดยมีจังหวัดเป็นสตรัทัม มีในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลเป็นสตรัทัมย่อยในการเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือ เขตแขวงนับ โดยกรอบตัวอย่างสำหรับการเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่งได้มาจากโครงการสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ที่ได้มีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยและจำนวนเขตแขวงนับตัวอย่างทั้งสิ้น 5,430 เขตแขวงนับสำหรับการเลือกตัวอย่างขั้นที่สอง ครัวเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงานเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง โดยกำหนดจำนวน 16 ครัวเรือนตัวอย่างต่อเขตแขวงนับตัวอย่างทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ตามลำดับในกรณีของครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงานจะเป็นการเลือกสมาชิกตัวอย่างจากครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงานทุกครัวเรือน โดยก่อนดำเนินการเลือกครัวเรือนตัวอย่าง ด้วยการนับและจดครัวเรือนและอาคาร/สิ่งปลูกสร้างทุกแห่งในแต่ละเขตแขวงนับตัวอย่าง หลังจากนั้นทำการจัดเรียงรายชื่อครัวเรือนส่วนบุคคลใหม่ตามขนาดครัวเรือนและประเภทครัวเรือนเชิงเศรษฐกิจ แล้วจึงดำเนินการเลือกครัวเรือนตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดหนองบัวลำภู ใช้หน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง จำนวน 20 EA ตัวอย่างหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง จำนวน 320 ครวเรือนตัวอย่าง

2.5 รายการข้อมูล

สำหรับแบบสอบถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์และบันทึกรายละเอียดของบุคคลที่อยู่ในข่ายการสำรวจโครงการนี้ ประกอบด้วยคำถามหลัก 5 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน
- ตอนที่ 2 การศึกษา
- ตอนที่ 3 การทำงาน
- ตอนที่ 4 ความต้องการจะทำงานเพิ่ม
- ตอนที่ 5 รายได้ของลูกจ้าง

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2568 มีครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่างในจังหวัดหนองบัวลำภูทั้งสิ้น 320 ครัวเรือน สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติในจังหวัดหนองบัวลำภูซึ่งมีประสบการณ์ทำการสัมภาษณ์สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาขนาดกลาง (Tablet) ในการบันทึกข้อมูลแทนแบบสอบถามเป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สามารถควบคุมคุณภาพ และติดตามการปฏิบัติงานของพนักงานเก็บรวบรวมข้อมูลบนระบบติดตามความก้าวหน้า (Web Application) ทั้งติดตามเส้นทางการเดินสำรวจของพนักงานเก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของพนักงาน

ก่อนคาบการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติมีการจัดประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกเดือน เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับแบบสอบถาม คำนิยามที่สำคัญ ขอบข่าย คัมรวม ตลอดจนข้อสังเกต ปัญหาอุปสรรค ที่พบจากการดำเนินงานที่ผ่านมา

การปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล พนักงานจะทำการสัมภาษณ์ครัวเรือนตัวอย่าง และทำการบันทึกข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาขนาดกลาง (Tablet) เมื่อพนักงานทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จะส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ Server ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้ในระบบ Cloud Computing สำหรับประมวลผลข้อมูลต่อไป

2.7 การประมวลผลข้อมูล

สำหรับการสำรวจครั้งนี้เป็นการสำรวจด้วยตัวอย่าง เพื่อให้สามารถประมาณค่าหรืออ้างถึงประชากรได้นั้น ต้องมีการคำนวณค่าถ่วงน้ำหนักให้แต่ละหน่วยที่ถูกเลือกมาเป็นตัวแทน โดยมีขั้นตอนการคำนวณค่าถ่วงน้ำหนัก 3 ขั้นตอนหลักๆ ดังนี้

1. คำนวณค่าถ่วงน้ำหนักพื้นฐาน (Design weight หรือ base weight) เป็นการคำนวณส่วนกลับของความน่าจะเป็นของหน่วยตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละขั้นของการเลือกตัวอย่างตามแผนแบบการเลือกตัวอย่าง
2. การปรับค่าถ่วงน้ำหนักพื้นฐานเมื่อมีข้อมูลที่ไม่ตอบ (Adjustment for non-response) โดยจะทำการปรับค่าถ่วงน้ำหนักของครัวเรือน
3. การปรับค่าถ่วงน้ำหนักด้วยข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ (Post-stratification calibration adjustment) โดยใช้ข้อมูลจากการคาดประมาณประชากรตามกลุ่มอายุเพศ ภาค และเขตการปกครอง

2.8 ข้อจำกัดของข้อมูลสถิติ

การปิดตัวเลขในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพัน โดยอิสระจากกัน เนื่องจากข้อมูลที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ได้มาจากการสำรวจด้วยระเบียบวิธีตัวอย่าง ซึ่งอาจจะมีคลาดเคลื่อนจากการเลือกตัวอย่าง และความคลาดเคลื่อนอื่นๆ รวมอยู่ด้วย จึงขอให้ผู้ใช้ข้อมูลได้คำนึงถึงเรื่องนี้ในการใช้ตัวเลขด้วย

บทที่ 3

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 1 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดหนองบัวลำภู

3.1 ลักษณะของกำลังแรงงาน

จังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 384,344 คน เป็นชาย 181,639 คน และหญิง 202,705 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 219,415 คน และเป็นผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน 164,929 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 219,415 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ของประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป

เป็นชาย 126,258 คน เป็นหญิง 93,157 คน ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 214,568 คน (ร้อยละ 55.8) ผู้ว่างงาน 64 คน (น้อยกว่าร้อยละ 0.1) และผู้ที่รอฤดูกาล 4,783 คน (ร้อยละ 1.3)

ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน มีจำนวน 164,929 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 ของประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้ที่ทำงานบ้าน 31,290 คน (ร้อยละ 8.1) ผู้ที่เรียนหนังสือ 32,433 คน (ร้อยละ 8.4) ผู้ที่ยังเด็กหรือผู้ชรา หรือผู้ป่วย ผู้พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 69,756 คน (ร้อยละ 18.2) ผู้ที่ดูแลเด็กหรือผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยหรือผู้พิการ 17,109 คน (ร้อยละ 4.5) และอื่นๆ ได้แก่ พักผ่อน เกษียณการทำงาน ไม่สมัครใจทำงาน ผู้ทำงานให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกันหรือองค์กรการกุศลสถาบันต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไร ส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนแต่อย่างใด จำนวน 14,341 คน (ร้อยละ 3.7)

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	384,344	100.0	181,639	100.0	202,705	100.0
1. กำลังแรงงานรวม	219,415	57.1	126,258	69.5	93,157	46.0
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	214,632	55.8	124,495	68.5	90,137	44.5
1.1.1 ผู้มีงานทำ	214,568	55.8	124,431	68.5	90,137	44.5
1.1.2 ผู้ว่างงาน	64	--	64	--	n.a.	n.a.
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	4,783	1.3	1,763	1.0	3,020	1.5
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	164,929	42.9	55,381	30.5	109,548	54.0
2.1 ทำงานบ้าน	31,290	8.1	768	0.4	30,522	15.1
2.2 เรียนหนังสือ	32,433	8.4	15,211	8.4	17,222	8.5
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	69,756	18.2	28,542	15.7	41,215	20.3
จนไม่สามารถทำงานได้						
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/	17,109	4.5	1,223	0.7	15,886	7.8
ผู้ป่วย/ผู้พิการ						
2.5 อื่นๆ	14,341	3.7	9,637	5.3	4,703	2.3

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

-- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

3.2 กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

1) อาชีพ

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 214,568 คน ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง 63,490 คน คิดเป็น

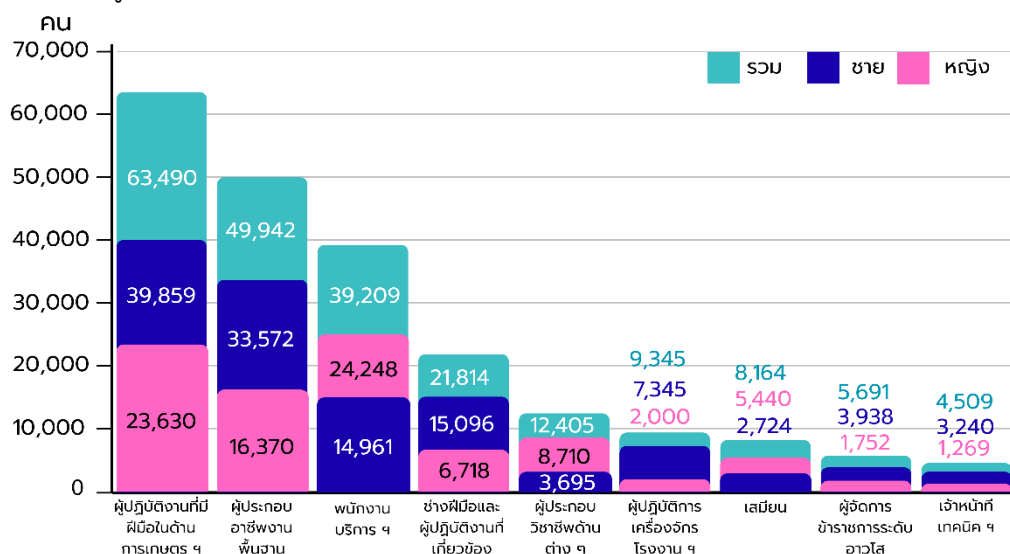
ร้อยละ 29.5 รองลงมาคือ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน 49,942 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า 39,209 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และผู้ปฏิบัติงานช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 21,814 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ที่เหลืออยู่ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ ซึ่งมีเพียงเล็กน้อย

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	214,568	100.0	124,431	100.0	90,137	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และ ผู้บัญชาตติภพ ¹	5,691	2.6	3,938	3.2	1,752	1.9
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	12,405	5.8	3,695	3.0	8,710	9.7
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	4,509	2.1	3,240	2.6	1,269	1.4
4. เสมียน	8,164	3.8	2,724	2.2	5,440	6.0
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	39,209	18.3	14,961	12.0	24,248	26.9
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	63,490	29.5	39,859	32.0	23,630	26.2
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	21,814	10.2	15,096	12.1	6,718	7.5
8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	9,345	4.4	7,345	5.9	2,000	2.2
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	49,942	23.3	33,572	27.0	16,370	18.2

หมายเหตุ : การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิ 7 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ

¹รวมทหารประจำการ ที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคล

2) กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ผู้มีงานทำอยู่นั้น พบว่าส่วนใหญ่ทำงานด้านการเกษตร การป่าไม้ และการประมง จำนวน 98,474 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาคือ การขายส่ง และการขายปลีก จำนวน 33,517 คน

คิดเป็นร้อยละ 15.6 และผู้ทำงานด้านการผลิต จำนวน 17,163 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.0 นอกจากนั้นกระจายอยู่ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ ซึ่งมีไม่มากนัก (ตาราง ค)

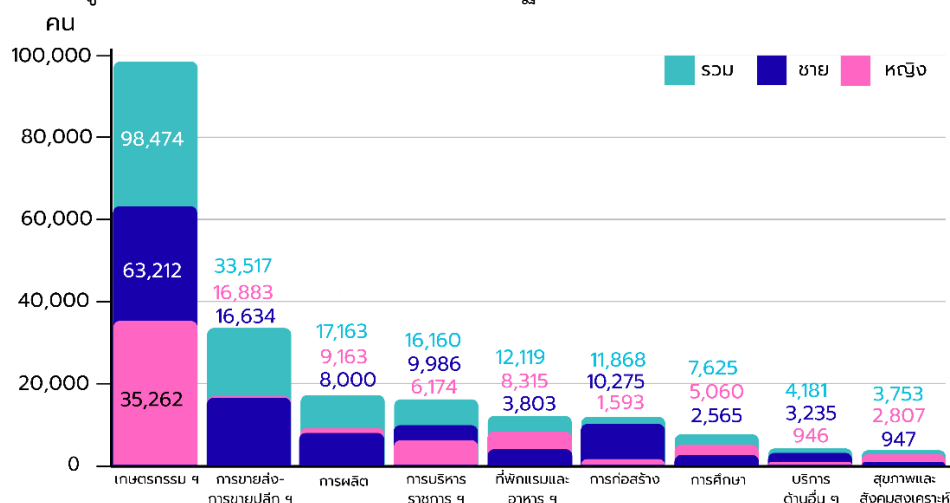
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	214,568	100.0	124,431	100.0	90,137	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	98,474	45.9	63,212	50.8	35,262	39.1
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	347	0.2	n.a.	n.a.	347	0.4
3. การผลิต	17,163	8.0	8,000	6.4	9,163	10.2
4. การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	488	0.2	488	0.4	n.a.	n.a.
5. การก่อสร้าง	11,868	5.5	10,275	8.3	1,593	1.8
6. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	33,517	15.6	16,634	13.4	16,883	18.7
7. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,997	1.4	2,269	1.8	728	0.8
8. ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	12,119	5.7	3,803	3.0	8,315	9.2
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	599	0.3	327	0.3	272	0.3
10. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	2,794	1.3	1,752	1.4	1,041	1.2
11. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	710	0.3	303	0.2	407	0.5
12. กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	746	0.3	538	0.4	207	0.2
13. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศฯ	16,160	7.5	9,986	8.0	6,174	6.8
14. การศึกษา	7,625	3.6	2,565	2.1	5,060	5.6
15. กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	3,753	1.8	947	0.8	2,807	3.1
16. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	596	0.3	97	0.1	500	0.6
17. กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	4,181	1.9	3,235	2.6	946	1.0
18. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคลฯ	431	0.2	n.a.	n.a.	431	0.5

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล -- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิ 8 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ

3) สถานภาพการทำงาน

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ทำงานนั้นทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง จำนวน 104,803 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 ของผู้มีงานทำ ซึ่งเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง (เพศชายจำนวน 69,030 คน ส่วนเพศหญิง จำนวน

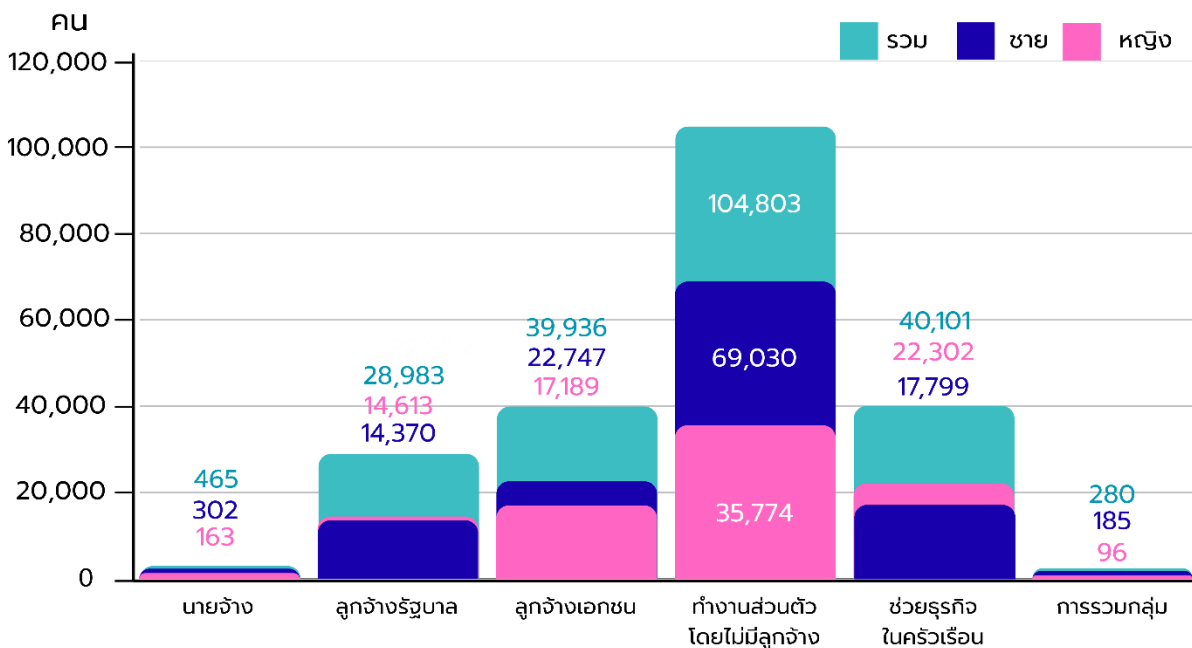
35,774 คน) รองลงมาช่วยธุรกิจในครัวเรือน จำนวน 40,101 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ลูกจ้างเอกชน จำนวน 39,936 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และเป็นลูกจ้างรัฐบาลจำนวน 28,983 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ส่วนนายจ้างมีเพียงเล็กน้อย จำนวน 465 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 (ตาราง ง)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	214,568	100.0	124,431	100.0	90,137	100.0
1. นายจ้าง	465	0.2	302	0.2	163	0.2
2. ลูกจ้างรัฐบาล	28,983	13.5	14,370	11.6	14,613	16.2
3. ลูกจ้างเอกชน	39,936	18.6	22,747	18.3	17,189	19.1
4. ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	104,803	48.9	69,030	55.5	35,774	39.7
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	40,101	18.7	17,799	14.3	22,302	24.7
6. การรวมกลุ่ม	280	0.1	185	0.1	96	0.1

หมายเหตุ : การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิ 9 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ

4) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาถึงชั่วโมงการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงาน 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 105,719 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 โดยเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง (เพศชาย จำนวน 64,723 คน เพศหญิง จำนวน 40,996 คน) รองลงมาคือผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง มีจำนวน 47,279 คน คิดเป็น

ร้อยละ 22.0 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 37,106 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง มีจำนวน 13,006 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 8,563 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 นอกจากนั้นกระจายอยู่ในชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (ตาราง จ)

ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ

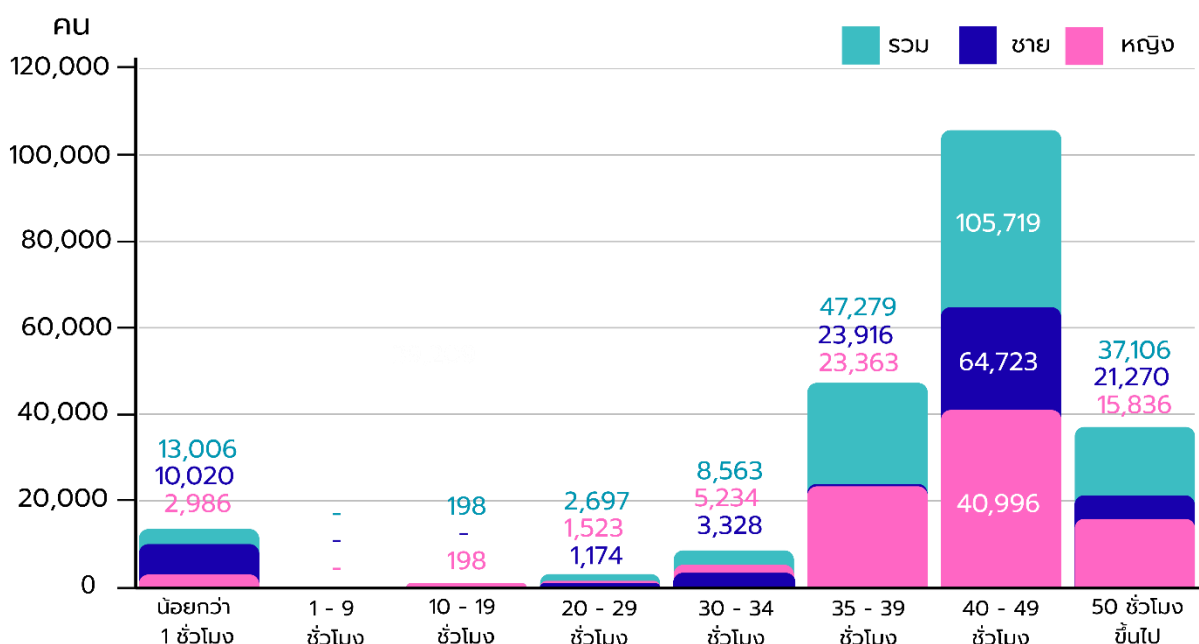
ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	214,568	100.0	124,431	100.0	90,137	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ²	13,006	6.1	10,020	8.1	2,986	3.3
2. 1 - 9 ชั่วโมง	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
3. 10 - 19 ชั่วโมง	198	0.1	n.a.	n.a.	198	0.2
4. 20 - 29 ชั่วโมง	2,697	1.2	1,174	0.9	1,523	1.7
5. 30 - 34 ชั่วโมง	8,563	4.0	3,328	2.7	5,234	5.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	47,279	22.0	23,916	19.2	23,363	25.9
7. 40 - 49 ชั่วโมง	105,719	49.3	64,723	52.0	40,996	45.5
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	37,106	17.3	21,270	17.1	15,836	17.6

หมายเหตุ : ² ผู้ที่มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

“ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิ 10 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ

5) การศึกษา

เมื่อพิจารณาประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่า ส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 63,691 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 45,574 คน

คิดเป็นร้อยละ 21.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38,236 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 33,949 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และผู้ที่ไม่มี การศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 32,987 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ

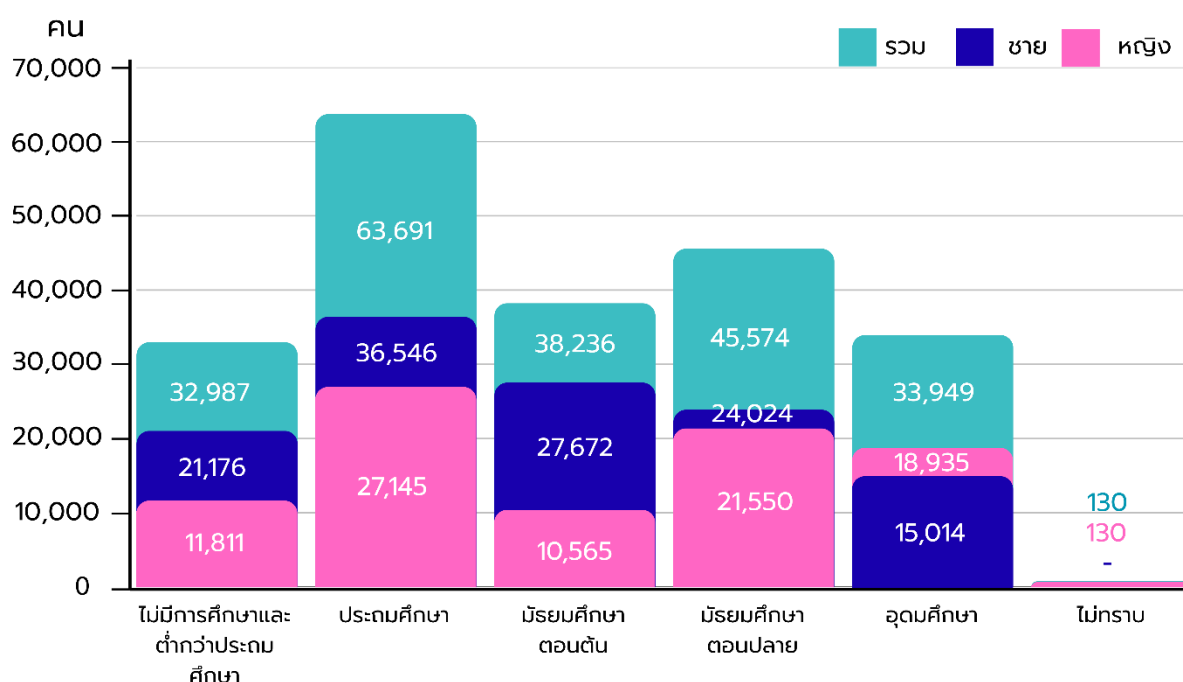
ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	214,568	100.0	124,431	100.0	90,137	100.0
1. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่า ประถมศึกษา	32,987	15.4	21,176	17.0	11,811	13.1
2. ประถมศึกษา	63,691	29.7	36,546	29.4	27,145	30.1
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	38,236	17.8	27,672	22.2	10,565	11.7
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	45,574	21.2	24,024	19.3	21,550	23.9
5. อุดมศึกษา	33,949	15.8	15,014	12.1	18,935	21.0
6. การศึกษาอื่น ๆ	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
7. ไม่ทราบ	130	0.1	n.a.	n.a.	130	0.2

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

-- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

แผนภูมิ 11 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ

6) การว่างงาน

ในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 จังหวัดหนองบัวลำภู มีประชากรผู้ว่างงานทั้งสิ้น จำนวน 64 คน โดยเป็นเพศชาย 64 คน ส่วนเพศหญิงไม่มีผู้ว่างงาน เนื่องจากไม่มีข้อมูล หรือสำรวจไม่พบในกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากรซึ่งหมายถึง อัตราส่วนของผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวมพบว่า จังหวัดหนองบัวลำภูมีอัตราการว่างงานเล็กน้อย หรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1 โดยเพศชายมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.1 ส่วนเพศหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.0 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตรา
ยอดรวม	219,415	64	--
ชาย	126,258	64	0.1
หญิง	93,157	-	0.0

หมายเหตุ : -- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

หมายเหตุ:

$$\text{อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{จำนวนผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{จำนวนกำลังแรงงานรวม}}$$

ภาคผนวก

ตารางสถิติ

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	18
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	19
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	20
ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	21
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	22
ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	23
ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568	24

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ
จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน (คน)			
ยอดรวม	384,344	181,639	202,705
1. กำลังแรงงานรวม	219,415	126,258	93,157
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	214,632	124,495	90,137
1.1.1 ผู้มีงานทำ	214,568	124,431	90,137
1.1.2 ผู้ว่างงาน	64	64	n.a.
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	4,783	1,763	3,020
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	164,929	55,381	109,548
2.1 ทำงานบ้าน	31,290	768	30,522
2.2 เรียนหนังสือ	32,433	15,211	17,222
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	69,756	28,542	41,215
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	17,109	1,223	15,886
2.5 อื่นๆ	14,341	9,637	4,703
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. กำลังแรงงานรวม	57.1	69.5	46.0
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	55.8	68.5	44.5
1.1.1 ผู้มีงานทำ	55.8	68.5	44.5
1.1.2 ผู้ว่างงาน	—	—	n.a.
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	1.3	1.0	1.5
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	42.9	30.5	54.0
2.1 ทำงานบ้าน	8.1	0.4	15.1
2.2 เรียนหนังสือ	8.4	8.4	8.5
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	18.2	15.7	20.3
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	4.5	0.7	7.8
2.5 อื่นๆ	3.7	5.3	2.3

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: — ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ
จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

ระดับการศึกษา	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน (คน)	
ยอดรวม	384,344	181,639	202,705
1. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	104,103	43,437	60,665
2. ประถมศึกษา	96,392	45,387	51,005
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	73,868	44,215	29,653
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	64,534	30,409	34,124
5. อุดมศึกษา	45,318	18,191	27,128
6. การศึกษาอื่นๆ	n.a.	n.a.	n.a.
7. ไม่ทราบ	130	n.a.	130
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	27.1	23.9	29.9
2. ประถมศึกษา	25.1	25.0	25.2
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	19.2	24.3	14.6
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	16.8	16.8	16.8
5. อุดมศึกษา	11.8	10.0	13.4
6. การศึกษาอื่นๆ	n.a.	n.a.	n.a.
7. ไม่ทราบ	--	n.a.	0.1

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: -- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1
พ.ศ. 2568

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน (คน)			
ยอดรวม	214,568	124,431	90,137
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	5,691	3,938	1,752
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	12,405	3,695	8,710
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	4,509	3,240	1,269
4. เสมียน	8,164	2,724	5,440
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	39,209	14,961	24,248
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	63,490	39,859	23,630
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	21,814	15,096	6,718
8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	9,345	7,345	2,000
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	49,942	33,572	16,370
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	n.a.	n.a.	n.a.
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	2.6	3.2	1.9
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	5.8	3.0	9.7
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	2.1	2.6	1.4
4. เสมียน	3.8	2.2	6.0
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	18.3	12.0	26.9
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	29.5	32.0	26.2
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	10.2	12.1	7.5
8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	4.4	5.9	2.2
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	23.3	27.0	18.2
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	n.a.	n.a.	n.a.

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: – ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ จังหวัดหนองบัวลำภู

ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ยอดรวม	214,568	124,431	90,137
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	98,474	63,212	35,262
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	347	n.a.	347
3. การผลิต	17,163	8,000	9,163
4. การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	488	488	n.a.
5. การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	n.a.	n.a.	n.a.
6. การก่อสร้าง	11,868	10,275	1,593
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	33,517	16,634	16,883
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,997	2,269	728
9. ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	12,119	3,803	8,315
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	599	327	272
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,794	1,752	1,041
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	n.a.	n.a.	n.a.
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	710	303	407
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	746	538	207
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	16,160	9,986	6,174
16. การศึกษา	7,625	2,565	5,060
17. กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	3,753	947	2,807
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	596	97	500
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	4,181	3,235	946
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	431	n.a.	431
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	n.a.	n.a.	n.a.
22. ไม่ทราบ	n.a.	n.a.	n.a.
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	45.9	50.8	39.1
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.2	n.a.	0.4
3. การผลิต	8.0	6.4	10.2
4. การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	0.2	0.4	n.a.
5. การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	n.a.	n.a.	n.a.
6. การก่อสร้าง	5.5	8.3	1.8
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	15.6	13.4	18.7
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	1.4	1.8	0.8
9. ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	5.7	3.0	9.2
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.3	0.3	0.3
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1.3	1.4	1.2
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	n.a.	n.a.	n.a.
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	0.3	0.2	0.5
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	0.3	0.4	0.2
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	7.5	8.0	6.8
16. การศึกษา	3.6	2.1	5.6
17. กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1.8	0.8	3.1
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.3	0.1	0.6
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	1.9	2.6	1.0
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0.2	n.a.	0.5
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	n.a.	n.a.	n.a.
22. ไม่ทราบ	n.a.	n.a.	n.a.

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

-- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ
จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน (คน)			
ยอดรวม	214,568	124,431	90,137
1. นายจ้าง	465	302	163
2. ลูกจ้างรัฐบาล	28,983	14,370	14,613
3. ลูกจ้างเอกชน	39,936	22,747	17,189
4. ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	104,803	69,030	35,774
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	40,101	17,799	22,302
6. การรวมกลุ่ม	280	185	96
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	0.2	0.2	0.2
2. ลูกจ้างรัฐบาล	13.5	11.6	16.2
3. ลูกจ้างเอกชน	18.6	18.3	19.1
4. ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	48.9	55.5	39.7
5. ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	18.7	14.3	24.7
6. การรวมกลุ่ม	0.1	0.1	0.1

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: -- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ
จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน (คน)			
ยอดรวม	214,568	124,431	90,137
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	13,006	10,020	2,986
2. 1 - 9 ชั่วโมง	n.a.	n.a.	n.a.
3. 10 - 19 ชั่วโมง	198	n.a.	198
4. 20 - 29 ชั่วโมง	2,697	1,174	1,523
5. 30 - 34 ชั่วโมง	8,563	3,328	5,234
6. 35 - 39 ชั่วโมง	47,279	23,916	23,363
7. 40 - 49 ชั่วโมง	105,719	64,723	40,996
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	37,106	21,270	15,836
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	6.1	8.1	3.3
2. 1 - 9 ชั่วโมง	n.a.	n.a.	n.a.
3. 10 - 19 ชั่วโมง	0.1	n.a.	0.2
4. 20 - 29 ชั่วโมง	1.2	0.9	1.7
5. 30 - 34 ชั่วโมง	4.0	2.7	5.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	22.0	19.2	25.9
7. 40 - 49 ชั่วโมง	49.3	52.0	45.5
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	17.3	17.1	17.6

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: - ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ
จังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 1 พ.ศ. 2568

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน (คน)		
ยอดรวม	214,568	124,431	90,137
1. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	32,987	21,176	11,811
2. ประถมศึกษา	63,691	36,546	27,145
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	38,236	27,672	10,565
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	45,574	24,024	21,550
5. อุดมศึกษา	33,949	15,014	18,935
6. การศึกษาอื่น ๆ	n.a.	n.a.	n.a.
7. ไม่ทราบ	130	n.a.	130
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	15.4	17.0	13.1
2. ประถมศึกษา	29.7	29.4	30.1
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	17.8	22.2	11.7
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	21.2	19.3	23.9
5. อุดมศึกษา	15.8	12.1	21.0
6. การศึกษาอื่น ๆ	n.a.	n.a.	n.a.
7. ไม่ทราบ	0.1	n.a.	0.2

หมายเหตุ : “ n.a. ” ไม่มีข้อมูล

: -- ข้อมูลมีจำนวนเล็กน้อยหรือน้อยกว่าร้อยละ 0.1

: การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

<https://nongbualamphu.nso.go.th/>

